

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **Nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalovanému: **Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2014, č. j. MHMP 192428/2014/Cho, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **K. B.**, zast. JUDr. Hanou Nenadálou, advokátkou se sídlem Apolinářská 445/6, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2016, č. j. 1 A 12/2015 – 58,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) se podanou kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým bylo k žalobě Nejvyššího státního zástupce zrušeno rozhodnutí žalovaného specifikované tamtéž. Žalovaný jím rozhodl, že stěžovatel je vinen z přestupků podle § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, za což mu uložil pokutu ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu šesti měsíců.

[2] Společně s doplněním kasační stížnosti stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku. Odůvodnil jej tím, že je nezbytné, aby bylo postaveno najisto, zda bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno po právu. Zrušení tohoto rozhodnutí totiž otvírá možnost obnovení správního řízení, případně trestního řízení, a to po téměř třech letech od skutku, o kterém bylo rozhodováno, což nepřiměřeně zasahuje do jeho právní jistoty. Z tohoto důvodu by pro něj výkon napadeného rozsudku znamenal nenahraditelnou újmu. Přiznání odkladného účinku se nepřiměřeným způsobem nedotkne nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

[3] Nejvyšší státní zástupce k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že situace, kdy podle § 66 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podá správní žalobu, je sice obecně určitým zásahem do právní jistoty, nikoli však nepřiměřeným a už vůbec ne způsobujícím nenahraditelnou újmu. V otázce zásahu do práv třetích osob a souladu s veřejným zájmem stěžovateli přisvědčil.

[4] Žalovaný k návrhu pouze uvedl, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí.

[5] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku jeho nepoměrně větší újmy oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vyličení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem.

[7] Důvodem k přiznání odkladného účinku nemůže být pouze skutečnost, že na základě zrušení napadeného rozhodnutí dojde k pokračování ve správním nebo trestním řízení, samotné vedení řízení totiž stěžovateli žádnou újmu nezpůsobuje a žádné konkrétní skutečnosti, které by s ním byly spojeny a které by případně újmu způsobit mohly, netvrdil. Nejvyšší správní soud přisvědčuje jeho názoru pouze v tom směru, že zrušení správního rozhodnutí vždy určitým způsobem zasahuje do právní jistoty jeho adresátů, přičemž tento důsledek je obzvláště patrný v situacích, kdy se tak stane k žalobě Nejvyššího státního zástupce. Jedná se však o zásah, který není nepřiměřený ve vztahu k nezákonnosti, kterou musí městský soud shledat, aby ke zrušení správního rozhodnutí přistoupil. Ze stěžovatelova návrhu je patrné, že s napadeným rozsudkem městského soudu nesouhlasí, zda jsou jeho výtky opodstatněné, však bude předmětem meritorního posouzení věci a ve fázi posuzování důvodnosti návrhu na přiznání odkladného účinku nelze jeho výsledek předjímat.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl s ohledem na výše uvedené k závěru, že stěžovatel neprokázal existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. září 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu